

ס' פיוט * אלוסטר'ה עב"ת (1938)
ז"י ימח למנו.

יום ב' ח' באדר ב' תשנ"ז (17 במרץ)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

מצינ' פורים - הבא עינן חטאנו בע"ז 6 ימים:

הרבה ימי שמחה היו זילכואל בזמן ב' המקדש, ולא
נתיימא ביצינו אלא חנוכה ופורים שהתקינו רבובינו כדי
לחולל ולחלל לה' על חטאנו ונפלאותיו עם ישראל.
יום טוב של פורים זכור הוא לניסים שעשה הקב"ה לאבותינו
על-ידי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, שנה שלטו בהן היולד חרה
והיה ואברהם על כל ישראל בגלות פרס ומצרי
127 מצינ' חטאנו מאד פנ' האצמיה, בין אם שלח גורל
ה' בין אם לא שחרו.
לפיכך ציוו רבובינו על מקרא מגילה ועל הוצ"ג על פנימים,
אל על סעודת מצעים, על משלח מנוח איש זרעו,
ומתוא לאבינו.
- על מקרא מגילה - בחנוך אחירא הלא
- על סעודת מנוח ומתוא - לשון ושמחה לאהבה ויראה
ואהבה יתוף, להציל ה' את עמו מפצ"ן ומאויקן דור ונפש.
ומה' היה נס פורים? בימים 14 ו-15 לחודש אדר,
כמו שכתוב במגילת אסתר. יום 14 היה פורים של
צרי פקדון שאין מוקדמות חומה ויום 15 של פורים
המקדשים חומה מלאה יבולץ בן-נון. חומה גלו את הבר
ביבולס? כדי להזכיר את אורץ ישראל שהיתה בארם
הימים חרבה וכדי לעלות כיכרון זיבולס להי'
ראשון למלחמה בעמלק.
ובזמן הזה שנאלצה המסורה, ואין אלו הפז'ים במקומות
שהיו מתקפים חומה נתיימא יבולס, לא נתיימא מצוה פורים
ב-15 לאדר אלא בינו שלום בלתי משום כבודו של ער
הקודש והבירה. אבל בכל מצינ' העולם דולסים יום טוב
של פורים ביום 14 לחודש (יום א' הקדוש) [ההכנה לעס"]

יום נעים!

(חנה'מנחם)